355D7031

ΑΠΟΦΑΣΗ ἀριθ. 31-55

τῆς 19ης Νοεμβρίου 1955

περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 2-52 τῆς 23ης Δεκεμβρίου 1952 «περί καθορισμοῦ τῶν ὅρων ἐπιβολῆς καί εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν πού προβλέπονται στά ἄρθρα 49 καί 50 τῆς συνθήκης»

Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΑΡΧΗ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τήν ἀπόφαση ἀριθ. 2-52 τῆς 23ης Δεκεμβρίου 1952 περί καθορισμοῦ τῶν ὅρων ἐπιβολῆς καί εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν πού προβλέπονται στά ἄρθρα 49 καί 50 τῆς συνθήκης *(Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῆς Κοινότητος* τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου 1952, σ. 3),

Ἐκτιμώντας:

ὅτι ἡ πείρα ἀπέδειξε ὅτι, γιά λόγους οἰκονομίας καί ἁπλοποιήσεως τῆς διαχειρίσεως, δέν συντρέχει λόγος νά εἰσπράττεται ἡ εἰσφορά ὅταν τά πρός εἴσπραξη ποσά εἶναι μικρά·

ὅτι ἡ Ἀνωτάτη Ἀρχή πρέπει νά ἔχει τή δυνατότητα, σέ περίπτωση παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως ἐκ μέρους μιᾶς ἐπιχειρήσεως, νά καθορίζει ἡ ἴδια τή φορολογούμενη ποσότητα σέ τόννους καί τό ὕψος τῆς ἀντιστοίχου εἰσφορᾶς·

κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τό Συμβούλιο,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Ἄρθρο 1

Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 ἀριθμός 1 τῆς προαναφερομένης ἀποφάσεως ἀριθ. 2-52 ἀντικαθίστανται ἀπό τίς ἀκόλουθες διατάξεις:

«Ἄρθρο 4

1. Οἱ εἰσφορές ὀφείλονται ἀπό κάθε ἐπιχείρηση ἐπί τῆς ποσότητος σέ τόννους τῆς φορολογητέας παραγωγῆς της, ἡ ὁποία πρέπει νά ἀναφέρεται στή μηνιαία δήλωση τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐλλείψει τῆς ὁποίας ἡ φορολογητέα ποσότητα σέ τόννους καί τό ποσό τῆς ἀντίστοιχης εἰσφορᾶς καθορίζονται ἀπό τήν Ἀνωτάτη Ἀρχή. Ἡ εἰσφορά δέν εἰσπράττεται ἄν ἀφ' ἑνός ἡ ἐπιχείρηση ἐδήλωσε τή μηνιαία παραγωγή καί ἀφ' ἑτέρου τό ποσό τῆς εἰσφορᾶς πού πράγματι ὀφείλεται εἶναι κατώτερο ἀπό 40 λογιστικές μονάδες ΕΕΠ. Τό ὅριο αὐτό δύναται νά μειωθεῖ μέ ἀπόφαση τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς.»

Ἄρθρο 2

Ἡ παρούσα ἀπόφαση θά ἐφαρμοσθεῖ στίς εἰσφορές πού ἀφοροῦν τήν παραγωγή πού θά πραγματοποιεῖται ἀπό τήν 1η Δεκεμβρίου 1955.

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἐξεδόθη, κατόπιν διασκέψεως, ἀπό τήν Ἀνωτάτη Ἀρχή κατά τή συνεδρίαση τῆς 19ης Νοεμβρίου 1955.

Γιά τήν Ἀνωτάτη Ἀρχή

Ὁ Πρόεδρος

René MAYER